

stanowiący częściowo rzadki zagajnik, częściowo zajęty przez
fir fenne .

Starodrzew. Graby na górnym tarasie o średnim obwodzie w pierśnicy 1-2 m. Graby na dolnym tarasie znacznie młodsze. Tylko przy jego krawędzi kilka starszych okazów w tym jeden o obwodzie 2,5 m. Prócz tego na tymże tarasie kilka starych lip w tym jedna o obwodzie w pierśnicy 4,3 m.

Elementy architektoniczne. Stary dwór (gruntownie przebudowany w końcu XIX w., z pierwotnej budowli zachowane tylko obszerne piwnice sklepione, z późno gotyckimi, renesansowymi i barokowymi portalami) położony przy pód-w krańcu ogrodu, przesunięty z jego osi ku pód. Altany oraz schodki wiodące z pałacu na górny taras, z końca XIX w.

Rekonstrukcja. Ogród podlegał niewątpliwie wielu przemianom, naskutek tego kxx zestawienie stanu obecnego z zachowanymi planami, pozwala tylko w ogólnym zarysie odtworzyć wcześniejszy układ. Taras górny o charakterze ozdobnym stanowił założenie wielownętrzowe, grupowe, prostokątne, zamknięte, o 6 lub 12 kwaterach. (Układ ten potwierdzałoby rozmieszczenie starych grabów. Natomiast 9 kwaterowy podany na planie z 1797 roku, należałoby raczej odrzucić, gdyż nie znajduje on potwierdzenia w układzie szpalerów grabowych.) Taras dolny stanowił zapewne 1 wnętrze, prostokątne, zamknięte, obejmujące prawdopodobnie ogród użytkowy lub winnicę, otoczony szpalerami grabowymi (zachowane ślady) z kręgiem (?) lip na środku (zachowane stare lipy

Datowanie. Dane historyczne wskazują na istnienie tu ogrodu już w pocz XVI w. Dający się odtworzyć grupowy, wielownętrzowy, zamknięty charakter założenia (por. Łobzów, Szawkowice) w typie bardzo zbliżony do oryginalnych włoskich ogrodów, pozwala odnieść ogólne rozplanowanie ogrodu do w XVI.

Uwagi konserwatorskie. Pierwotny ogród zachowany tylko we fragmentach. Ze względu jednak na wartość historyczną i cenne zespoły drzew wymaga wzięcia pod ochronę i uporządkowania.

Literatura:

Ciołek G. Polskie ogrody renesansowe XVI w. Biuletyn Historii

Sztuki. Rok 1953. Nr.3/4 str.62. ryc.6.

Ciołek G. Ogrody Polskie. Warszawa 1954. str.47.

Tomkowicz str.3.